Td012_16

Θοδουρής στην ξενιτιά θα πάει
και την Πιτκά-να-να παραγγέλν’
και την Πιτκά-να-να παραγγέλν’
να μην αλλά-να-ξ’ να στολιστεί
να μην αλλά-να-ξ’ να στολιστεί
και κείνη δε-νε-ν τον άκουσι
και κείνη δε-νε-ν τον άκουσι
ν αλλάξτηκε-νε στουλίστηκε
ν άλλαξε και στουλίστηκε
και τη λαγή-νι-να τ’ς έπιρνι
και τη λαγή-νι-να τ’ς έπιρνι
και στου τσισμέ-νε[1] κατέβηνι.
Κι ο Λάζαρος την περιμέν’
και του μαχαί-νε-ρι ν έβγαζε
και του μαχαί-νε-ρι ν έβγαζε
και του κιφάλ’ την έπιρνι
στη μάνα του του πήγινι
κι η μάνα του, *αχ*, τον ρώτησι.
Τ’ έχεις γιε-νε μου στο σακί.
Είναι τ’ς Πιτκά-να-νας τού κιφάλ’
είναι τ’ς Πιτκά-να-νας τού κιφάλ’
τ’ς Πιτκά-να-νας τα-να χρυσά μαλλιά.

Θοδουρής στην ξενιτιά θα πάει
και την Πιτκάνα παραγγέλν’
να μην αλλάξ’ να στολιστεί
και κείνη δεν τον άκουσι
ν αλλάξτηκε στουλίστηκε
και τη λαγήνα τ’ς έπιρνι
και στου τσισμέ κατέβηνι.
Κι ο Λάζαρος την περιμέν’
και του μαχαίρι ν έβγαζε
και του κιφάλ’ την έπιρνι
στη μάνα του του πήγινι
κι η μάνα του, *αχ*, τον ρώτησι.
Τ’ έχεις γιε μου στο σακί.
Είναι τ’ς Πιτκάνας τού κιφάλ’
τ’ς Πιτκάνας τα χρυσά μαλλιά.

[1] Τσισμέ<τουρκ. Çeşme=βρύση.